

#30. Sociaal ondernemerschap op het wereldtoneel met Carolien de Bruin

Intro: "Impact investeerders vinden zelf vaak, dat ze lekker bezig zijn en groeien. Tegelijkertijd, als je dus kijkt naar de gesprekken van wereldleiders die dus het Forum faciliteert, hebben we vaak geen plek aan de tafel eigenlijk."

Intro: "Welkom bij Money Matters. Een podcast van Social Finance NL waarin geld en impact centraal staan. Door in gesprek te gaan met politici, investeerders, filantropen, banken, sociaal ondernemers en andere specialisten proberen we antwoord te krijgen op de vraag hoe je sociale impact het beste kunt financieren."

Ruben: "Leuk dat je luistert naar Money Matters. Ik ben Ruben Koekoek en vandaag als co- host..."

Björn: "Björn Vennema, ook van Social Finance NL."

Ruben: "Welkom. Net terug uit Ierland."

Björn: "Bedankt. Ja, klopt."

Ruben: "Wat deed je daar?"

Björn: "We waren met de EIB, de Europese Investerings Bank. Daar hadden we laatst ook een gast van. We zijn aan het kijken of we in Ierland ook een ecosysteem voor social outcomes contracting kunnen opbouwen. Dus daar hadden we de eerste workshops voor. Het was heel erg leuk."

Ruben: "En waren er vegan restaurants in Ierland?"

Björn: "Ja, die hebben we gevonden, ja. Onze collega was naarstig op zoek. Maar die hebben we gevonden."

Ruben: "Ah, geweldig. We gaan het vandaag hebben over hoe investeren in sociale impact kan financieren, zoals elke week. En ook over de rol van het World Economic Forum. Björn, wil jij de gast introduceren?"

Björn: "Ja, heel graag. Onze gast is iemand die niet snel opgeeft. Ze wilde arts worden, begreep ik, maar na 4 keer uitgeloot te worden voor Geneeskunde gooide ze het toch over een andere boeg. Na een studie Banking en Finance werkte ze voor Monitor Group, onder andere in New York waar ze nauw betrokken was bij het thema impact investing. Terug in Amsterdam liet ze consulting achter zich en zette ze haar eigen bedrijf C-Change op, waarbij ze ook liet zien dat ze als geen ander mensen motiveren kan voor impact. Zo ontwikkelde onder andere de SDG investeringsagenda met vele partners uit de financiële sector. Nu is ze actief bij het World Economic Forum om ook weer vele partijen bij elkaar te brengen in de Covid Response Alliance voor Sociaal Ondernemers. Mag ik u voorstellen: Carolien de Bruin!"

Carolien: "Hi Björn, hi Ruben. Goed om hier te zijn."

Ruben: "Ja, leuk je in de podcast te hebben."

Carolien: "We zeiden net al, het is drie jaar geleden dat we elkaar gesproken hebben rondom SDG en investeren in Nederland, met name. En nu dus inderdaad vanuit een iets andere hoek. Dus blij met de uitnodiging."

Björn: "Leuk je weer te zien."

Ruben: "Maar eigenlijk wilde je dus arts worden, dat wist ik helemaal niet."

Carolien: "Ja."

Ruben: "Denk je er nog weleens aan terug? Is het nog steeds een passie?"

Carolien: "Ja, nou eigenlijk, toevallig was er op LinkedIn was er een post over, dat met name artsen er over hadden of nou wel of niet het lotingsstelsel moest terug komen. Dus toen heb ik daar heel driftig 's avonds laat nog een response op gegeven. Dus ik denk er zo nu en dan nog weleens aan terug. Ik heb zelf ook nu twee jaar geleden kindjes gekregen en gecompliceerde zwangerschap gehad. Dus toen heb ik een paar maanden in het ziekenhuis kunnen zijn en dan kan je ook wel zien dat die artsen die aan het bed staan en heb daar ook wel heel veel bewondering voor. En ook wel een klein beetje nijd, als we het dan linken naar de agenda nu, voor ons is het nog allemaal best wel moeilijk om impact te behalen. Want we zitten eigenlijk zo ver van de uiteindelijke impact on the ground, zeg maar, vandaag. Maar het is ook wel heel prettig als je patiënten hebt. Je kan er wat mee doen en uiteindelijk loopt die patiënt dan weer de deur uit."

Ruben: "Nee, ja snap ik. En inderdaad jouw werk is natuurlijk heel erg theoretisch. Je leidt de Covid Response Alliance voor Social Entrepreneurship bij het World Economic Forum. Een hele mond vol. Maar wat doe je?"

Carolien: "Ja, goede vraag. En ik hoop ook dat ons werk wel iets meer is dan alleen theoretisch. Maar ik ben het met je eens dat het, hoe wij het eigenlijk zien, is het dus heel erg op systeemniveau. Dus je probeert heel erg te kijken van, hoe kan je sectoren en uiteindelijk de wereld verschuiven meer naar duurzaamheid? Dat is ook wel de missie van het forum om dus ook agenda's en global leaders eigenlijk bij elkaar te brengen om dus of het nou op het gebied van circulariteit of Net Zero nu of social justice, wat dan ook maar de thema's zijn, om dus eigenlijk verandering en actie te triggeren. En vervolgens daar natuurlijk een bepaalde mate van accountability tegenover te zetten. Het Forum is dus gebaseerd in Zwitserland. Ik werk remote vanuit Amsterdam. Opggericht door Klaus en Hilde Schaub jaren geleden. Eigenlijk ook met het idee dat, ik denk een beetje in het Zwitsers gedachtegoed, dat er een neutraal gebied moet zijn voor wereldleiders om dus ook de moeilijke gesprekken te hebben. En nu is een organisatie van rond de 800 man, wereldwijd ook. En ja we proberen daar eigenlijk continue aan de ene kant ook die vertrouwde omgeving voor global leaders te geven om over de moeilijke en noodzakelijke kant van verandering te praten en vervolgens daar ook acties tegenover te zetten."

Ruben: "Kijk. We gaan straks nog veel dieper in over het World Economic Forum en hoe je via sociaal ondernemerschap die SDGs dichterbij kan krijgen, die Sustainable Development Goals. Maar we beginnen altijd met de vast rubriek: 'De uitglijder'."

Ruben: "We doen op dagelijkse basis allerlei investeringen. Dat kan klein, maar ook zeker groot. En daar maken we ook weleens een misser mee. Daarom ook aan jou de vraag: 'Wat is jouw financiële uitglijder?'"

Carolien: "Dat is wel grappig dat je dat vraagt. Jullie stuurde mij vragen door, dus ik heb de afgelopen paar dagen zitten denken, wat is nou die ene uitglijder geweest? Jullie hadden ook als richting gegeven, je kan een heel simpel antwoord geven. Het kan iets zijn wat je gekocht hebt, wat nu nog in de kast ligt. Nu heb ik een keer, zo'n 1,5 jaar gelden, online een soort van pyjama broek, een relax broek, gekocht met de Amerikaanse vlag erop. En dat leek allemaal een hele, een prachtig idee. En dat bleek een hele synthetische, licht ontvlambare, klein beetje zoals de US in realiteit, een broek te zijn. Ik kreeg er voor het gemak ook nog twee doorgestuurd, per ongeluk. Dus mijn vriend kan er ook nog een aan. Dus dat is wel denk ik die hele concrete misser geweest, die iets minder gelinkt is aan deze agenda. Het andere waar het mij ook aan deed denken, ik was vorige week bezig met mijn eigen bescheiden aandelen en beleggingsportfolio. Aan de ene kant ben je met je werk bezig, sustainable finance. En aan de andere kant probeer je dat in je eigen beleggingen ook te doen. En ik moet bekennen, ik denk niet dat ik daar enorme missers in heb gemaakt, maar tegelijkertijd ook wel realiserend dat je eigenlijk niet precies weet wat nou een onzinnige investering is op het gebied van duurzaamheid, als je dus kijkt naar de aandelen die je gepresenteerd worden of de aandelen waar je in zit. Moet ik wel bekennen, dat me dat even dom of misschien iets dommer liet voelen dan als toen ik de Amerikaanse broek besteld had."

Ruben: "Kijk."

Björn: "Is dat dan een misser op impact of op financiën? Of op allebei?"

Ruben: "Heb je er wel een beetje geld mee verdiend?"

Carolien: "Ja, de laatste maanden zeker niet. En wat wel grappig is, ik heb dan weleens gesprekken met mijn vader erover, die daar eigenlijk puur financieel in staat. En die zegt, ga er nou uit. Niet in clean tech. Let nou niet op duurzaamheid. Nestlé is een hele verantwoordelijke partij. Nou Nestlé was natuurlijk vorige week in het nieuws dat die nou niet echt de juiste keuzes met Rusland aan het maken waren. Dus ik denk even slecht als de markt aan de financiële kant, maar het is zelfs ook aan de impact kant, dat je ook wel echt blijft twijfelen, wat is nou eigenlijk wijsheid? En daarbij ook wel, wat is de mate waarin ik toch op dit moment in ieder geval financiële resultaten eventueel zou willen laten liggen, omdat het dus de duurzame giants zijn als een DSM of een Unilever?"

Ruben: "En terug naar die pyjamabroek. Want volgens mij is een pyjamabroek gewoon een van de laatste dingen die je niet op internet moet bestellen. Je moet het voelen."

Carolien: "Ik moet ook zeggen. Hij ligt niet eens meer in de kast."

Ruben: “Ik kan echt jaren met pyjamabroeken doen. Maar op een gegeven moment komen er gaten in bij mij. Een aantal maanden geleden is mijn pyjamabroek weggegooid, waar ik best wel boos om ben, maar die was echt helemaal...”

Björn: “Dat wordt dan ook voor je besloten.”

Ruben: “Ja, die is gewoon op een gegeven moment weg.”

Carolien: “Ik heb een keer een pyjamabroek voor mijn vriend weggegooid, die was ook niet goed meer.”

Ruben: “Dat zijn de hobbels in relaties inderdaad. Anyway, dankjewel voor dit inkijkje. En we gaan snel door naar de stellingen.”

Ruben: “In de podcast zijn we op zoek naar het antwoord hoe we sociale impact het beste kunnen financieren. De naam World Economic Forum komt daarin vaak voorbij. Wat is de voor club en wat is hun rol eigenlijk? En hoe dragen ze bij aan het financieren van de Sustainable Development Goals. Daarom luidt de eerste stelling als volgt: ‘De rol van het World Economic Forum in de wereldeconomie wordt overschat.’”

Carolien: “Ja, ik vond het een leuke stelling. Ik vroeg mij af ook door wie. Aan de ene kant is het Forum de meest geliefde organisatie, denk ik. Iedereen wil erbij zijn. Iedereen wil naar de Davos. Aan de andere kant is het de meeste gehate of gewantrouwd organisatie, als je kijkt hoe vaak ook de naam van onze oprichter in conspiracy theories naar vorenkomt. Dat is natuurlijk, om vooraf te zeggen, dat is allemaal onwaar wat er in de conspiracy theory snaarvoren komt. Ik denk dat het qua overschatting of onderschatting, ligt eraan hoe je ernaar kijkt. Is het Forum de juiste organisatie om deals te maken? Of om feitelijk investeringsmandaten te operationaliseren en te zorgen dat daar inderdaad, dat we over een paar jaar kunnen zeggen: ‘Wij hebben als Forum, of wat dan ook, met onze leden zoveel miljard verschoven.’ Ik denk het niet. Het is ook expliciet non-humanitair en non-politiek. Wel een officiële internationale organisatie. Als je dus meer naar de global governance kijkt, zeg maar. We werken in partnerschap met de Verenigde Naties. Dus je moet ons in die hoek van internationale organisaties zien. De reden dat ik zelf bij het Forum ben uitgekomen, is dat ik met een agenda bezig was op het gebied van financieren van social ventures. Eigenlijk in realisering in de meeste markten wereldwijd dat de ventures aan de ene kant gevierd worden, aan de andere kant het ontzettend moeilijk hebben om kapitaal op te halen. En dat er geen standards zijn, er honderden platformen voor initiatieven of accelerators met eigenlijk doelstellingen van financiering voor elkaar te krijgen, maar iedereen doet zijn eigen ding en het is enorm gefragmenteerd eigenlijk nog steeds in het veld. Tegelijkertijd is de invloed van ons veld eigenlijk klein. Dus impact investeerders vinden zelf vaak, dat ze lekker bezig zijn en groeien. Tegelijkertijd, als je dus kijkt naar de gesprekken van wereldleiders die dus het Forum faciliteert, hebben we vaak geen plek aan de tafel eigenlijk. En ik denk dat daar het Forum een enorm platform is om dus zowel die samenwerking binnen de sector te versterken en dus daar toch de systeem integratie en de schaling van onze sector te versnellen, omdat mensen dus samen willen werken uiteindelijk wel onder een label als het Forum.”

Ruben: “En ik heb een vraag, want eigenlijk wat het Forum zegt, apolitiek, maar ze brengen heel veel partijen bij elkaar: wereldleiders, overheden, bedrijfsleven, finance. En eigenlijk Social Finance probeert partijen bij elkaar te brengen. Wat ik mij afvraag, is dat apolitiek of is het bij elkaar brengen van dat soort verschillende actors, is dat niet al politiek en zijn daar mensen ook al op tegen?”

Carolien: “Ik denk tegen het samenbrengen niet. Waar je denk ik de, geeneens de pushback eigenlijk op krijgt. Iedereen wil wel naar de tafel komen. Dat is fantastisch. Om een beetje toe te gaan naar mijn Social Finance agenda eigenlijk op dat moment. Mijn realisatie op dat moment was, ik kan dat niet vanuit een startup doen, dus vanuit C-Change, maar ik moet dat doen vanaf een platform waar eigenlijk iedereen sowieso wel naar de tafel wil komen, waar men het vertrouwd. En waar men uiteindelijk denkt, er zit een upside voor mij bij, want ik word gelinkt aan dit platform. Ik kan zeggen, ik werk met het World Economic Forum en dat opent deuren. Dus dat om te starten. Als je vervolgens dan een agenda gaat runnen binnen het Forum krijg je natuurlijk wel dat de een veel ambitieuzer is dan de ander. En ik denk zeker op agenda's, zoals Net Zero bijvoorbeeld nu wat een belangrijke agenda is ook binnen het Forum, dus waar je dus eigenlijk de transformatie van grote bedrijven probeert te versnellen, dan is het ook wel heel erg dat er intern ontzettend veel gesproken wordt met al die CEOs, want die wil je allemaal meekrijgen en niet alleen maar die vijf procent, die die investors zijn voor een agenda. En daar wordt veel werk gedaan en daar zie je soms ook wel de kritiek waar uiteindelijk de agenda's gepubliceerd worden op het gebied van impact meting of impact reporting, dat het voor mensen vanuit onze sector niet ver genoeg gaat, maar dat het Forum dus wel op dat moment een bepaalde schaal kan aankondigen. Dus ik denk dat je daar vaak de kritiek ziet als ik kijk van de kritiek van ons veld op het Forum, van is het wel ambitieus genoeg? Gaat het wel ver genoeg? En gaat het wel snel genoeg?”

Björn: “Is het niet ook een uitdaging, alleen met het World Economic Forum, je zegt terecht, heel veel mensen willen daar bij zijn. Echt tot het hoogste niveau. Daarmee heb je ook de potentie voor heel veel invloed en kan je echt verandering maken. Maar het is ook wel een risico dat het een soort van elite wordt, waardoor je sommige slagen misschien wel mist. Hoe breng je dat bij elkaar?”

Carolien: “Dat is een gevaar, daar werken wij met onze alliantie op sociaal ondernemerschap is dat een deel van de agenda. Om dus dat soort stemmen en belangen verder naar voren te brengen. Het andere is, omdat je dus ook wel wil dat mensen aan de tafel blijven verschijnen, dat we daar ook wel dan kritiek is van, heb je het gesprek met de nodigen, want ze zitten op het scherp van de schedel, zeg maar. Bijvoorbeeld een paar jaar geleden kwam Trump naar het Forum. Die sprak daar met onze oprichter. Daar was heel veel kritiek op, want hij werd niet het vuur aan de schenen gelegd, maar anders was hij ook niet gekomen. Dus het is een continue het kijken van hoe kun je blijven duwen. En inderdaad de noodzakelijke, belangrijke gesprekken wel hebben. En een ander voorbeeld is Rutger Bregman, maar daar kunnen we kiezen of we daar over het willen hebben.”

Ruben: “Over taxes toch? Hij zei van filantropie is onzin, je moet gewoon belasting betalen, tegen al die miljonnairs. Maar hoe werd dat ontvangen? Vonden mensen dat mooi op het Forum?”

Carolien: “Nou, ik denk dat het de realiteit is dat je soms dit soort stemmen nodig hebt van buiten, want het kan niet van binnen komen. Daarom moet je natuurlijk ook wel blijven zorgen, hetzelfde punt dat dus als een Bregman daar is, dat dat het gesprek nog wel constructief blijft. Maar dat je de komende stap kan zetten. Ik denk dat bijvoorbeeld het werk van Ex'tax in Nederland die ook op dit soort onderwerpen zit. Dat daar een hele mooie brug tussen dit soort partijen kan zijn. Dus uiteindelijk, ik ben er niet bij geweest. Ik ben pas later bij het Forum geweest. Maar ik denk wel dat er een overtuiging is dat je de radicale en challenging voices natuurlijk ook aan tafel moet hebben, omdat het anders gaan we wel zelf heel selfcongratulatory worden en daar gaan we niet snel genoeg mee.”

Björn: “En moet vanuit de sector, vanuit onze sector, dat is het Forum, dan misschien die rol van het Forum niet onderschat ook? Want ik hoor niet zo vaak, denk ik, tegen dat de mensen zeggen van, we moeten daar op dat platform, daar zijn alle belangrijke beslissers, dus we moeten daar zorgen dat we die radicale ideeën over hoe we impact financieren en bijvoorbeeld over impact reporting onder het voetlicht brengen.”

Carolien: “Nou het gebeurt wel, maar het gebeurt op een andere manier. Feit is gewoon, voor onze sector is het heel moeilijk om aan tafel te komen.”

Björn: “En waarom?”

Carolien: “Omdat uiteindelijk, en dat is helemaal eigenlijk in Covid-tijd geweest. Als je bijvoorbeeld naar Davos kijkt. Ik zit even te denken, tijdens Covid is dat toen nog een kleinere groep geworden. Wereldwijd konden er volgens mij tussen de 1500 en 2000 man bi elkaar komen. Dus dat was een ontzettend kleine groep. Dus dan heb je al je 40 wereldleiders. Dan heb je al de hoofd-CEOs van de verschillende bedrijven. Je zit heel snel op je quota. En daarbinnen is dan toch de realiteit dat de impact investeerders vaak niet genoeg geld moven om nou echt op dat niveau te opereren. Of dat de vertaling soms niet helemaal gemaakt is tussen de lessen die wij leren met sociaal ondernemers. En wat dat nou betekent voor een CEO van een PepsiCo of wat het dan ook is. Dus daar zie je gewoon eigenlijk dat het toch wel twee parallelle werelden zijn en heb ik ook wel met mijn rol, dus met de alliantie, ook wel heel erg gezien om toch een beetje die gateway te gaan creëren, zowel wat betreft individuen die dan dus wel, organisaties die wel gelinkt kunnen worden, als ook het vertalen van wat wij jaren lang in onze sector hebben geleerd, naar dan de relevante verhalen in de context van agenda's die bij het Forum op tafel liggen.”

Ruben: “Interessant. Dus eigenlijk is er nog best wel wat werk te zetten om onze sector ook relevant te maken voor wereldleiders en de leiding van het grote bedrijfsleven.”

Carolien: “Uiteindelijk zitten wij denk ik met in ieder geval zeker denk ik als je een sociale ondernemerskant kijkt, met outcomes financing is dat denk ik toch een beetje anders, want dan ga je al wat meer schaal zien, dat we toch een klein beetje in de zandbak zitten, ten opzichte van waar de andere grote gesprekken gaan en is natuurlijk één benadering om te zeggen jullie moeten allemaal naar de zandbank komen of jullie moeten naar ons gesprek komen, maar de uitdaging is uiteindelijk dat we onze boodschap en onze lessen klaar moeten maken zodat we daar aan tafel kunnen komen.”

Ruben: "Dankjewel en het Forum is daar een platform voor. En eigenlijk ook niet meer dan dat. En je ontkracht ook in het begin meteen alle verhalen over het Forum."

Carolien: "De vraag is dan een beetje, wat houdt een platform is? Dus aan de ene kant maak je de koffie, zoals we dit in deze tijd van de investerings SDG en agenda's noemen, dat de Nederlandsche bank zei van, wij maken de koffie, maar niet meer dan dat. Wij maken meer dan de koffie. Ik denk zeker ook doordat Covid nu alles online is gegaan, moet je wel meer gaan doen. Maar je hebt echt de experts op de agenda die echt gaan kijken van, wat kunnen we nou precies? Dus heel inhoudelijk gaan. Dus eigenlijk denk ik van het Forum, het platform dat we hebben doen we denk ik drie dingen. Dus een is het verhogen van de lat, dus 'raising the bar' eigenlijk. Op hele specifieke agenda's actie gaan ondernemers. Dus je hebt bijvoorbeeld nu in de recent met John Carry een initiatief dat we gelanceerd hebben: First Movement Coalition. Dus daar hebben we gewoon heel zwaar door een paar grote partijen achter een paar Clean Energy Solutions gestaan wordt eigenlijk. En daarnaast dus ook wat jullie inderdaad doen, sharing insights. Dus je rapporten naar buiten brengen. En daar zie je toch dat het Forum wereldwijd, dat wist ik eigenlijk ook niet toen ik er kwam, eigenlijk een van de grootste invloedrijke knowledge platform en media platform is. Dus daar maken we graag gebruik van."

Ruben: "Kijk, dankjewel. We gaan snel door naar de tweede stelling: 'Door Corona zijn de SDGs in 2030 niet meer haalbaar.'"

Carolien: "Het lijkt erop, ja. Nou, wat ik daar in die stelling wel interessant vond, dat ik mij afvroeg of ik zelf persoonlijk ooi erin geloofd heb, dat wij wel in 2030 met een volle bingo kaart van successen en verhalen zouden komen. En ik denk eigenlijk dat ik dat zelf nooit echt geloofd heb, omdat het 'no poverty', het zijn wel enorme doelstellingen natuurlijk. Dus dat dat was denk ik een eerste opmerking. De realiteit is natuurlijk wel dat we om verschillende redenen door Covid wel nog meer off track zijn geraakt. Je ziet, er zijn cijfers zijn er niet helemaal duidelijk over, maar je hebt het toch over een paar honderd miljoen mensen die verder weer in poverty zijn gegleden, omdat ze dus Covid zowel vanwege health redenen als gewoon economische redenen, nog meer naar beneden geduwd zijn. En die aansluiting naar de groei die we natuurlijk een tijdje zagen, dat ze die zijn gaan missen eigenlijk. Alleen al naar India toe, waar ze ook een aantal golven hebben gehad, was het nummer wat daar al werd geschreven, was al 200 of 300 miljoen mensen waar je het over hebt gewoon."

Ruben: "200 of 300 miljoen in India die weer terug naar armoede?"

Carolien: "Die dus eigenlijk weer omlaag naar de armoede zijn geschoten. Nu is het heel moeilijk om überhaupt daar een goed, misschien wel iets leuks voor Forum, om daar een exact aantal op te hebben. Want dat kwam dus uit in een Indiase krant die dus moeilijk te vinden wat nou precies te cijfers zijn, maar feit is dat daar gewoon een enorme achterstand op is gekomen. Daarnaast is natuurlijk al die agenda's rondom duurzaamheid, zijn uiteindelijk helaas vaak langere termijn agenda's. Op het moment dat er brand is in de keuken, ga je niet ook nog kijken van, goh hoe kunnen we nu op circulariteit precies dit nu in de boardroom bespreken. Dan zijn er dus andere dingen."

Ruben: "Maar als er brand is, dan is er ook een besef."

Carolien: “Dan moet je ook weer een nieuwe keuken bouwen.”

Ruben: “Precies. Dan is er ook weer de big reset. Great reset. Dat is natuurlijk ook een pleidooi om het anders te gaan doen door Covid. Zie jij dat of is dat...?”

Carolien: “Ja en dat is natuurlijk zeker ook onze en ook thema voor mij nu voor Davos waar we nu uiteindelijk hopelijk onze in-person annual meeting hebben. Is dat ook echt het thema. Natuurlijk post-Covid realtiy en wat we daar kunnen doen. Ik denk wel aan de ene kan dat men dat, en dan heb ik het niet over het Forum, maar algemeen wat ik zie rondom onze stakeholders en soort van artikelen wat een rapport en wat ik zelf eruit zie komen, dat daar wel een erkenning voor is. Dat ik denk ik ook, wat we ook met de Covid Alliantie hebben gezien, dat er ook een hogere bereidheid is en capaciteit ook voor mensen is om samen te werken. Omdat Covid in ieder geval ook rond de 90 leden die wij hebben op het gebied van sociaal ondernemerschap, dat er nu ook echt ook veel partijen zijn die nu samenwerken wat ze anders eigenlijk nooit hadden gedaan, omdat ze gewoon allemaal zagen we kunnen dit alleen niet, dit is groter dan wij zelf zijn. Dus dat. Dat zie je denk ik wel. We hebben daar vorig jaar hebben we daar met Melanie Schultz van Haegen, CEO van Porticus.”

Ruben: “Oud minister van verkeer.”

Carolien: “Porticus is een van de ondersteuners geweest van de Alliantie, ook een artikel geschreven hoe eigenlijk nu, op dat moment 2021, maar het jaar van break through en collaboration moest zijn, omdat we op een gegeven moment moeten zeggen, het is nu gewoon klaar, we moeten nu die versnelling inpakken. Hoe dat dan werkt? En of als er dan Oekraïne gebeurt of Afghanistan gebeurt? Wat er dan in je omgeving gebeurt, of je dat vast kan houden? Of je dan ook de resources en of je gewoon concreet werkplan tegenaan kan zetten, dat is denk ik het lastige. Dat is ook het punt denk ik met de SDGs, dat het zo'n grote agenda is, dat het dan toch wel de vraag is van, kunnen we wel die versnelling genereren waar we het allemaal over hebben?”

Ruben: “Björn, hoe kijk jij daar tegenaan? Zie jij iets echt veranderen, een andere manier van werken door Covid? Of zijn we alweer lang in het relaxte oude normaal?”

Björn: “Ik denk dat we niet in het oude normaal zijn. Het is een beetje gek. Op sommige plekken is het eigenlijk best wel goed gegaan. We zijn minder gaan reizen. Qua uitstoot is het op een aantal vlakken, hebben we in ieder geval een periode van rust gecreëerd. Maar tegelijkertijd zie ik niet dat dat nu we weer een beetje terug naar normaal gaan, dat mensen dan denken, dan houden we dat vast. Mensen vallen toch gewoon heel erg snel weer in hun oude patronen. En dat is denk ik ook wel wat jij zegt het risico met van die ver-weg-doelen. Eigenlijk is het shocking, dat als er 200 of 300 miljoen mensen alleen al in India terug de armoede invallen. Wereldwijd is het natuurlijk nog veel meer. Dan moet je echt anders met elkaar aan de slag gaan.”

Carolien: “Dat hoorde we van onze leden ook. Dat zeker toen we nog niet wisten dat het nog zo lang zou gaan duren. In eerste instantie was iedereen bereid om buiten zijn relatief nauwe mandaat te stappen. Dus je zag ook met funders, en dan nog is het de vraag in hoeverre daar ook echt meer geld door is gaan vloeien moet ik zeggen, maar

dat je inderdaad de funders die zeiden ook, we doen normaal alleen maar A, maar we kunnen nu ook sneller cash de deur uitsturen, omdat we zien dat sociaal ondernemers in ons geval, op dit moment omvallen. En veel hadden ook nog maar twee weken working capital. Dus die moesten snel, zeg maar. En toen hadden we ongeveer een jaar later, hadden we eigenlijk ook een van onze funders, wat nu het lastige is, men moet intussen weer terug naar de day-to-day, krijgen weer hun principles die zeggen van, dit is onze missie, dit is ons mandaat. Dus iedereen gaat eigenlijk relatief snel weer in hun traditionele mandaat zitten. En dan zie je gewoon dat dat uiteindelijk, in ons geval, voor sociaal ondernemers het heel moeilijk is om dan dus inderdaad makkelijker geld te blijven vinden en een groei van de taart te zien.”

Björn: “Ja, wat ik soms wel lastig vind, ik weet niet of je dat dan ziet in de nasleep hiervan, is eigenlijk inderdaad zo’n evenement zoals Covid, dat is natuurlijk een heel lang evenement geweest, maar laat wel zien dat er heel veel creatieve tijd mogelijk is. Dat kan door funders, dat kan door sociaal ondernemers, mensen moesten echt van de een op de andere dag anders dingen gaan organiseren en nadenken over hoe we naar de wereld kijken. En je zou zeggen dat je het ook los van dat je dat vast moet houden, dat het wel ook een realisatie kan zijn van, we kunnen best creatief zijn met elkaar en we kunnen dingen best anders met elkaar doen. Hoe dat dan ook is. Ik weet niet, die creativiteit die vervliegt dan opeens.”

Carolien: “Ik las vorig jaar een artikel van een behavioral scientist, die werd toen gevraagd van hoe lang gaat dit duren? Inderdaad als we uit Covid komen, hoe lang duurt het voor mensen als ze weer naar hun oude protonen gaat? Haar antwoord was volgens mij vijf minuten. In kleinere settings gaat iedereen gewoon weer naar het normale en is 1,5 meter niet meer normaal. Dus ik denk dat dat inderdaad het gevaar is. En het is natuurlijk ook comfortabel om in je eigen mandaat te zitten. Een van de dingen waar ik zelf ook wel de hoop heb. Want we zijn opgericht als Covid Response alliance. Dus op dit moment vertegenwoordigen wij 100.000 sociaal ondernemers ongeveer wereldwijd. En we zijn de grootste, omdat we de grootste bij elkaar brengen. Dus dat zijn de dingen die het Forum dan kan doen. Dus als je Impact HUBs en dat soort netwerken bij elkaar brengt, dan word je al snel de grootste convener op die agenda’s. We hadden een enorme lijst van bedrijven en funders die bij elkaar kwamen. Antwoorden op Covid is eigenlijk natuurlijk gewoon ontzettend moeilijk. En zeker als je in onze sector kijkt. Je weet eigenlijk niet wie die sociaal ondernemers on the ground zijn. Je weet niet de impact die ze hebben. Je hebt niet een manier om hen heel makkelijk te vragen, wat heb je nu nodig op dit moment? We gaan dus nu vanaf mei over om de global alliance van social entrepreneurship te zijn. En daarbinnen zit ook wel een hele belangrijke data en infrastructure agenda gebakken, om ook eigenlijk samen met de SAPs en de Microsofts en de Googles van deze wereld, die ook lid van de allianties zijn en ook deze agenda belangrijk vinden, toch ook te zorgen dat je over twee jaar, dat je niet alleen maar een emotionele noodzaak ziet om te gaan samenwerken en goede intenties hebt, maar ook daadwerkelijk gewoon meer op schaal in te kunnen gaan zetten en wat jullie dan natuurlijk ook veel doen, je standards hebt en dat soort dingen om niet alleen maar afhankelijk te zijn van de kleur van de dag, zeg maar.”

Ruben: “Dus als ik het samenvat, die SDGs die waren eigenlijk al niet haalbaar in 2030, meer een soort streven. Maar we zijn flink achterop geraakt door Corona, vooral in

mensen die net uit de armoede waren, die daar weer in terug zijn gevallen. En helaas, Corona heeft wel een soort crisis stand bij mensen veroorzaakt waardoor meer mogelijk was en beter werd samengewerkt, maar je ziet ook wel dat mensen wel weer in de normale modus operandi wel weer teruggaan. En daar is misschien ook wel de uitdaging om ze continue op een andere manier weer te laten samenwerken.”

Carolien: “Ik blijf ook wel optimistisch uiteindelijk. De silver lining hier is wel dat we twee jaar, precies wat Björn zei, ook hebben gezien dat een andere manier van leven, al is dat wel of niet met het vliegtuig gaan, ook kan. En dat samenwerken ook niet tussen vaak bijvoorbeeld in de sociaal ondernemerschap space, intermediair we allemaal dezelfde funding willen opzoeken. Dat samenwerking uiteindelijk je toch verder brengt. Dat ons dat nu wel de versnelling kan geven om dus grotere stappen richting de SDGs te maken. En daar zijn die SDGs natuurlijk ontzettend belangrijk in, want daar zit in ieder geval hele concrete outcomes onder. Om te zeggen, als dat de outcomes zijn, dan kunnen we dus nu samen en dus met de kleine jongens, in ons geval de sociale innovatoren en ondernemers en de grote partijen, dus de grote corporates, daar grotere stappen naar maken.”

Ruben: “Kijk. Dan eindigen we toch nog met een positieve noot. En we eindigen de podcast altijd met de impact draad. Dus niet de rode draad, maar wat is nou de impact draad door jouw carrière?”

Carolien: “Ik denk, het is wel een beetje een zoektocht geweest. Hoe Björn ook net begon, ik wilde een kinderarts worden. Iets duidelijkere theory of change dan die we dus nu hebben, die ik nu in mijn huidige werk heb. Maar ik denk dat dat uiteindelijk, ik denk wat ik persoonlijk heb kunnen brengen naar het veld, is denk ik toch de vertaalslag tussen de business sector eigenlijk, wat natuurlijk uiteindelijk ook mijn studie is geweest en ik heb mijn eerste jaren van consulting en ik heb mijn MBA ook gedaan, is eigenlijk allemaal gewoon puur commercieel geweest. En de vertaalslag te kunnen maken tussen een impact sector die natuurlijk heel evangelistisch is, maar uiteindelijk vaak alleen die impact ziet naar de economie waar we natuurlijk toch veel van de veranderingen vandaan zien komen. En dat is dus als je zegt wat is het meest impactvolle geweest, blijf ik lastig vinden, want je zit zo ver weg van de communities on the ground, maar dat is dan toch in Nederland waren we de eerste die de SDG investeringsagenda met alle verzekeraars, alle banken en pensioenfondsen op tafel legden en aan minister Ploumen aankonden bieden. En op dat moment en die partijen bij elkaar brengen met natuurlijk een groep van, dat heb ik absoluut niet alleen gedaan, maar met een groep mensen die daar achter stonden, een vertaalslag aan kunnen bieden en concrete acties kunnen uitnodigen, dat is denk ik over de afgelopen paar jaar een beetje de truc die ik heb geprobeerd toe te passen en de bijdrage die ik heb geprobeerd te leveren.”

Ruben: “Kijk, de ambassadeur van het veld naar de beleidswereld van de alle grote heren en dames op het wereldtoneel. Dankjewel. Wat is jouw takeaway Björn? Wat neem jij mee?”

Björn: “Ik denk dat we hierna even op de site van de NS moeten gaan kijken. En tickets naar Davos moeten boeken. Daar kunnen we veranderingen realiseren heb ik gehoord vandaag.”

Carolien: “Easy peasy.”

Ruben: “Dat laatste stukje schijnt heel lastig te zijn. Je kan beter met een helikopter of privejet gaan.”

Carolien: “Ja, zo doet Ilan het ook.”

Ruben: “Het is een hele bijzondere wereld. Je ziet dat jij continue met je ene voet in de wereld van sociaal ondernemerschap staat en met je andere voet in het beleid. En ik kan mij nog goed herinneren, vier jaar geleden toen die SDG agenda werd gelanceerd. Internationaal was daar ook best wel veel bewondering voor. Ik vraag mij soms wel af van, kijken mensen soms niet te positief naar Nederland. We kunnen met z’n alle gewoon heel veel samenhang uitstralen, al die grote bedrijven, et cetera.”

Carolien: “Als Nederlandse bedrijven bedoel je?”

Ruben: “Ja, precies. Maar wordt er nou echt, als je nou echt onder de motorkap kijkt, zijn we echt een koploper op het gebied van impact investing en ook sociaal ondernemerschap? Dat vraag ik mij weleens af. Schreeuwen we soms niet iets te hard.”

Carolien: “Ik heb natuurlijk 10 jaar in Amerika gezeten en toen kwam ik terug. Wat Björn net zei, toen best wel veel van de grote partijen in die sector gewerkt en het Witte Huis gewerkt en in ieder geval met klanten met een grote naam, maar dat moet ik in Nederland vooral niet zeggen toen ik daar kwam, denk maar niet dat. Dus ik weet niet, ik vind het lastig. Nederland heeft denk ik toch uiteindelijk als klein land, maar toch wel vooruitstrevend land een leidende rol te nemen en tegelijkertijd moeten we denk ik ook wel een beetje, wat is het, humble blijven daarin. En ook zien ook op wat voor schaal ook in andere regio’s wel initiatieven ondernomen worden. En daar denk ik ook niet natuurlijk de emerging markets spelers in vergeten. En bijvoorbeeld een van de agenda’s die we nu doen, waar we het niet over gehad hebben, binnen de alliantie, maar die het dichtst komt bij het onderwerp waar we het nu over hebben, is dat we met steun van Macarthur Foundation en de Social Steering Group met social investing en de Collaborative for Frontier Finance eigenlijk bezig zijn om local capital providers in Sub-Saharan Africa ook te gaan linken naar de tafels waar ik het net over had. En daar dus ook echt hele concrete pathways for financing te gaan creëren. Maar uiteindelijk moet je met de lokale banken en de lokale funds, daar moet het mee beginnen. Die kennen de lokale contact, die kennen die risks. Maar we moeten niet denken dat we die eerste laag zijn. Het moet uiteindelijk daar beginnen en daar naartoe komen. En toch beginnen met luisteren en begrijpen wat precies de context is en niet met een mooi SDG frameworkje komen. Wellicht het beste wat we kunnen doen om uiteindelijk die SDGs te kunnen bereiken.”

Ruben: “Think global, act local, zoiets misschien? Dankjewel Carolien voor je inzichten en het mooie gesprek. Ook dank Björn, co-host. Fijn dat je er weer bij was. ABN AMRO en Oranje Fonds voor het mede mogelijk maken van deze podcast. Productie: Spraakmaker Media. Redactie Daphne Sprecher en Nina Berculo. En wil je niks missen van deze reeks? Abonneer je dan op de podcast via jouw favoriete podcast App. En vergeet ook niet een recensie achter te laten. Tot de volgende keer.”

